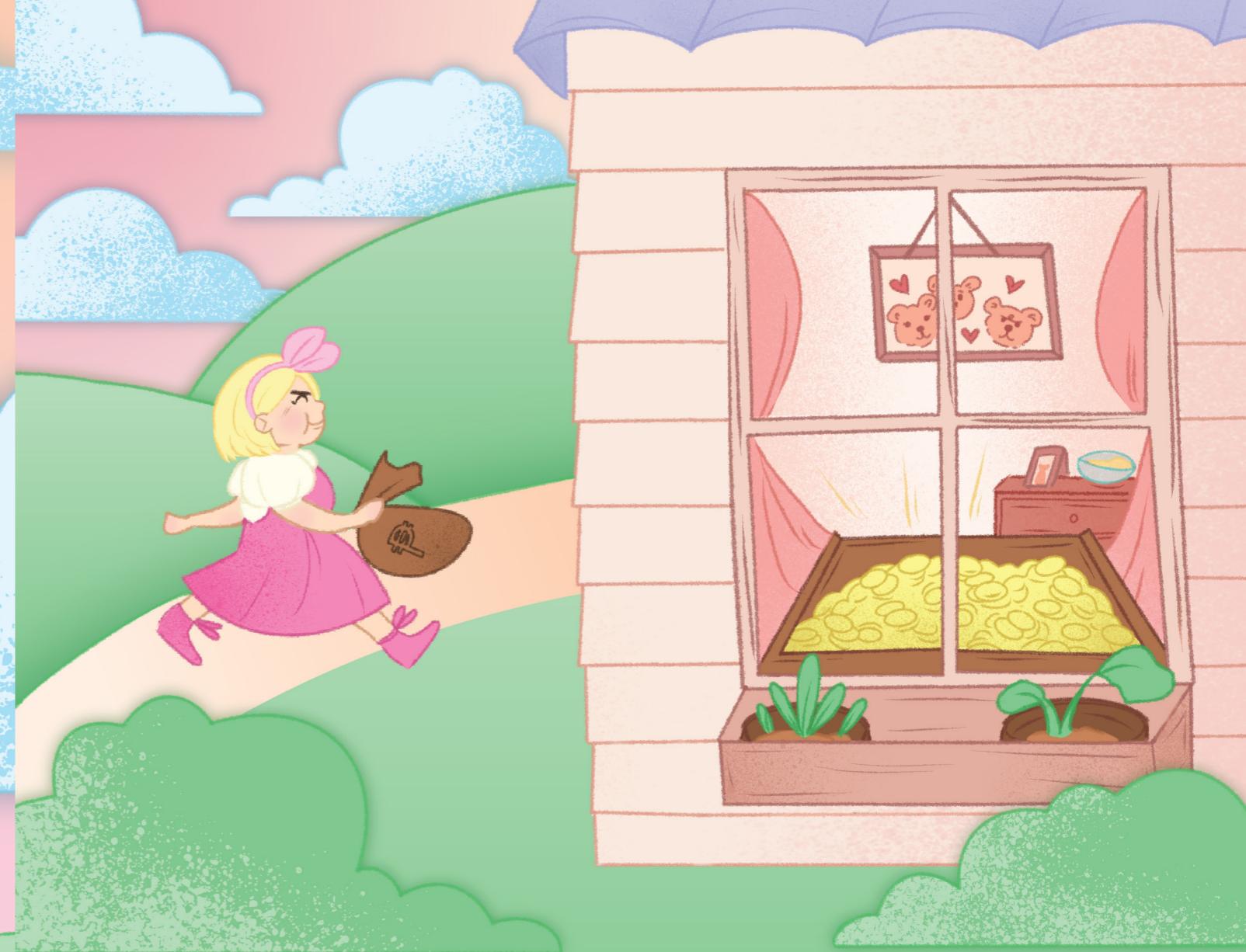
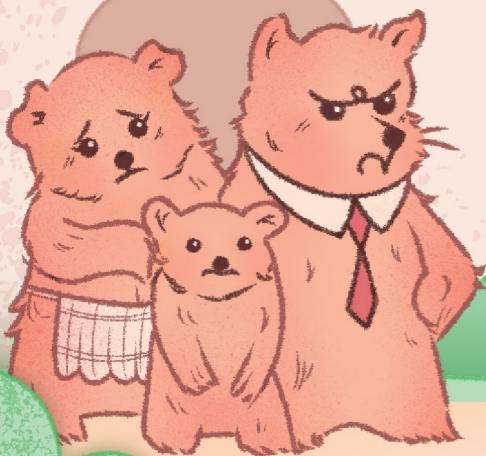

Si Inday Lustay at Ang Kaniyang Ginintuang Asal

Sulat ni: PRINCESS ESCURO

Sining ni: BEA CATUNGAL | Dibuho ni: MG CHING

Sa bayan ng Maharika, may isang babaeng nagngangalang Inday Lustay. Kilala siya bilang golden girl na magpapaangat sa bayan, mapag-iisa ang mamamayan, at ang daan tungo sa kaunlaran. Subalit, taliwas sa mga paniniwala nilang nagniningning na pag-uugali niya, marami siyang mga katangian na hindi naman dapat nakikita sa isang golden girl: mainitin ang ulo, magnanakaw, at paligoy-ligoy.

Hilig ni Inday Lustay na maglakbay, nagawa pa nitong makarating ng Germany sa kabilang bagyo. Hanggang sa isang araw, nakarating siya sa tahanan ng mga oso. Pinagmasdan niya ang tahanan ng mga ito, maaliwalas at malinis. Doon din niya nakita ang kinang na nagmumula sa mga gamit ng mga oso. "Wow! Ang liwanag naman noon! Ano kaya 'yon?" sabi niya.

Unti-unti niyang tiningnan ang liwanag at napagtantong salapi iyon. Una niyang nilapitan ang salapi ng amang oso na si Katay Digs. Kukuha na sana siya kaso kanyang napagtanto, "Kakampi ko naman ang tatay na oso, hindi nalang ako kukuha sa kaniya." Kakampi niya naman daw ito kung sakaling mahuli siya.

Sunod namang napagdiskitahan ni Inday ang salapi ng inang oso. Siya ang Inang Bayan at ang salapi sana ay para sa mga anak niyang oso. "Wala namang makapapansin kung kukuha ako nang unti-unti lang," pangan-gatwiran niya. Kaya naman, nagsimula siyang kumupit at itago sa kanyang bulsa. Binansagan niya ito bilang "confidential funds" na nagkakahalagang P125 milyon. "Gagamitin ko rin naman 'to para sa bayan," palusot niya. Ito ang nagsilbing confidential funds niya noong taong 2022 na kinalaunan ay nalamang naubos sa loob lamang ng 11 araw.

Pagkatapos nito, gusto pa ni Inday Lustay na kumuha pa ng P10 milyon. Sinabi niya na ipanggagawa niya ito ng libro para sa mga batang oso. Nais niya raw kasing turuan ang mga bata kung paano maging isang mabuting kaibigan sa kapwa. Subalit dapat daw, nakalimbag ang mukha niya sa libro na marahil ay matandaan siya para sa halalan.

Habang patapos na siya sa kanyang pagkuha sa salapi ng mga oso, biglang dumating ang mga kawal ng bayan. May nakapansin na pala kay Inday na kumukuha ng pera mula sa nanay na oso. Kinwestyon siya ng mga kawal nang paulit-ulit hanggang sa hirap na siyang makasagot. Simple lang ang katanungan ng mga kawal pero pilit niyang inilalayo ang kanyang mga sagot. Pakiramdam niya, inaapi siya ng mga ito.

Dumating sa puntong naghabulan na ang mga kawal at si Inday. Sinubukan pa nilang pagsumpain si Inday. Kapag kasi nanumpa ka, nangangahulugang buong katapatan lamang ang sasamitin mo, at kung hindi ay maaari kang makulong at makasuhan. Hindi siya nanumpa at tumakas na lang. Ang perang ginasta rin ay isinisi niya sa iba at sinabing mga kalaban niya ang may kontrol sa pera.

Sa ngayon, kaliwa't kanan ang kanyang pagpaparinig at pakikipagbangayan sa mga opisyales. Wala raw siyang pakialam sa sinasabi ng presidente, hindi niya raw ito kaibigan. Itatapon pa nga niya ang diktador na tatay nito sa dagat. Lalong nagkakalat si Inday Lustay ngayon at ang kanyang pag-uugali—walang pakialam, walang direksyon. Gusto niya lang maglustay nang maglustay at nang kwestyunin na siya, pakiramdam niya ay inaapi na siya.

Ito si Inday Lustay—ang bratinellang pumasok sa bahay ng mga oso, at ang siyang gumasta ng kanilang mga salapi. Ilang bilyon din ang nawala sa salapi ng nanay na oso na sana ay para sa mga bata. Mas marami na sana ang nakapag-aaral ngayon at mas mataas na sana ang sahog ng mga kaguruan kung maayos lang sanang nagamit ang badyet. Ilang milyong boto rin ang nasayang kay Inday na sana ay para sa isang lider na hindi sana maiinitin ang ulo, may respeto, tapat, at makatao.

Sa totoo lang, maraming mga tinaguriang golden girl at boy na gaya ni Inday, makinang ang pag-uugali sa labas. Ang akala ng nakararami ay sila na ang makapagpapaunlad sa bayan. Ngunit kapag nakaupo sa pwesto, papasok nalang sa bahay ng mga oso, lulustayin ang pera, at gagalaw lamang para sa kanilang sariling kapakanan. Kaya sa mga batang osong nakapapansin sa mga gaya ni Inday, huwag na sana tayong pumayag na malooban pa ng mga taong kagaya ni Inday, at ang mga pumoprotekta sa kaniyang gaya ng tatay na oso. Matuto tayong sumuri ng mga tao, at saliksikin nang maigi ang kanilang pinanggalingan upang maiwasan nang manakawan tayo at lalong maghirap. Panagutin natin ang siyang mga dapat managot.

Dahil kung hindi, hihintayin pa ba nating maubos na ang salapi bago tayo magsalita? Hihintayin pa ba nating may bagong tao na namang makapasok at magnakaw?

